

ל י ר ד ב ת נ י ק י ם ש ל ב ר ה מ מ י י מ י ם
 (שיריהם) וחורמיהם על כף תקומה חודיד בחייהם.
 שאר בגיחה את שם הקבורץ.
 חיר לדרגמא בכל מקום שתמצאו.
 בקצור.
 חיר בריאים נגוף וחזקים ברוח!

אסיפה י"ב כמות

היות ואנו יודעים שלא כולם יכולים לעלות על הניר דעות והדברים בסיומם י"ב שנות למוד החלטנו לתת שאלון שיאסר לכל אחד להביע דעתו בנקודות שקריות ויתן פתח למחשבה נרחבת. לצרכנו קבלנו מעט תשובות ונדעה הדבר כי פחתה לצלות ולא מחוסר דעה.

א. האם יש לחייב ילדי הלמוד את כמות י"ב ?
לדעת רן ויובל אין לחייב. רן חושב שבנות 18 - 16 מתחיל נער להתייחס ברצינות יתחלמשימות העובדות לכינוי, חושב על חינוך ומוציא מסכנות וצא אינו רוצה אין לחייבו ללמוד אלא יש לשולחו ללמוד מלמוד.
(הערת המערכת האר כל נער בגיל זה מסוגל להחליט על חינוך ?)
גבי סבור שהמייסד חושב לא רק לילדים הנודות אלא "למחנכים עובדות" וי"ב כמות זה המינימום שעל בן המייסד ללמוד ולדעת.

ב - מהם העבריים שיש לעשותם לדעתך בצורת הלמוד שלנו (שיטת המבחנים בעיקר)
במבחנים קיימים - כך טוען יובל - לסכום החומר הנלמד לחזרה לבדיקה דמת הידועות ובהתאם למבנות אלו יש לקבוע את המבחן.
לדעתה של דרורה לא תמיד יש לכבוך על כשוננו של הכורה. דרושה הקפדה וכשמעת שיביאו למתח למודי, אין להתמך על הכרתו של התלמיד ורצונו, והאמצעים לכך הם בידי הנורה ותלויים בו, כן יש להנהיג מעין בחינות בגרות ז. א בחינות סכומי די לות לנער אשדות לודא סה נשמר בראשו.
רן דורר לע ועוד יסודי בצורת הלמוד. ז. א להפסיק לחלוטין את הלמוד ארבע ימים בעביע וללמוד באופן רצוף יותר, דבר יודאי יתן תוצאות חיוביות הן בלמודים והן בשבועה.
גבי מציב שכלכד האיק ללמודו וזאת נעשה על ידי עבודות של תלמידים ולא הרצאות כי הן נחלשות באופן שמהי יותר.
הצעתו של חגי לשנוי שיטת הלמוד ודאי כולנו נסרלם דהח: רחיצה רחריכה כל יום, אורור בכמות בחיך ותנור בחורף. בחיין המבחנים יצנה בפעם אחרת.

ג - מהם היסודות החכריים לך (באח הסריה) כוין עורך רבאיזה צורה יש לתתם באופן יסודי לידור כל המפידנות שבמלמד.
לדובל לא הסודות ידועות, (בהורח חכרה) אולם יש לבטל לדעתו את יום העיון ווללמד את למודי הקבוץ והמרכזים ככל גוש אחר ממתנו ליצור אדם בעל הסקפת עולם ברורה, ובזה עסקנו בשנת הלמודים האחרונה. אולם זה עדיין לא מספיק ויש להרחיב מקצועות אלו.
לרן נראה גם כן כי היוצא מכללי בית ספרנו ספרים לו יסודות רעיוניים במבחני החיים יש ערך רב ביותר לא רק למבחנים אשייה אלא גם למבחנים אדאיים שהם מסוככים וקשייה לאין ערוך. דוגמא טאלט ביותר לחסרון זה תהיה הצטרפות האוטומוסית של חלק מהמחזור הקודם לענ"ש מבלי שיבררו לעצמם משום מה, כן חסרה היוצא מבית ספרנו יכולת נתוח של חומר ספרותי אף ובליציסטי מתוך חוסר הרגל. ואף דבר זה נתן ללמוד טשך אותה י"ב כמות.

ד - כיצד הרגשתך הכללית בכיתה י"ב כמות ? האם הכפלת משהו ?
הרגשתו של יובל בריצה. (תשובה כהלכה) "משהו ודאי שהכפיתי ללמוד אך האם זה מספיק? יש דרכים להמשיך, ימס עוד לא נשמה בכרון זה, אך אמרר לעשותו ויביא תועלת לנער עצמו וככוונן למשיק.
לגבי נראה שמה להספיק הוא ספה מהיט הגדול המלא תורות ותאוריות שונות האומרות דרשני.
הספקתי ? זו היא שאלה דסורית. כותב רן. מובן שהספקתי, אלא שהלמוד המבטי מתחיל מהיום שהתאוריה נכנסת לשלב של פרקטיקה, כלומר בסיון חיים. יכולנו ללמוד יותר, ולמה לא עשינו זאת? לא כאן המקום.

ה - כיצד לדעתך אפשר לגשר בין הלמודים ופעולות החסינה ?
לרן אין דעה ביחס לכך, יש קודם לבנות ואחר לקבוע דעות.
יובל סבור שזוהי כמות אחת ואין צורך כלל וכלל בגשר, אולם בחשיבה לא נעשה מספיק ביחס ללמודים על החשיבה לדאוג ללמודים ולמתח בהם.
על ידי גשר קשיות מרלסיה וברזלי זרית עונה חגי.

ו - האם כניסת בני המעק לחברות צריכה להיות זרומהית ?
ברוך כלל כן חרץ מקודים יוצאים סכלל שהנער אינו ראוי לחברות, עליו להזדקק זאת דעת יובל.

וכמה מליים כמחנכים

לאחר שסיימתם את בית הספר אפשר לציין בברכה את הבקורת שלכם על הלמודים זה מדרך הטבע שתבקרו אלא צריך גם לבחור וללמוד על כל פרש במסקנות לגבי עצמכם ישנה סתירה בין אורה למודית שצוינה שאותה אתם תובעים לבין הסקרות שבהליכה לסוף בזמן הלמודים ההסב הגדול שלכם יהיה אם תרגמו את שפת הבקרת לשפת החיים אם תעשו זאת הרי שהצלחתם.

למה זו:

השיחה הזאת טובה לה לי את היצה הראשונה ללכו חלה התבגרות מכחינה חברתית עלתה האחדות וההבנה כלפי העתיד וזה העשר לאחר שתליכחו את התלמוד הרי הוטבע בכם תסאר תדבות החיים לפני שהתחלתי ללמד אתכם התהלכו עליכם שמועות שאינן לשבח ומכיון שכך נסיתי להעמיד את האורה על בייס סימיוניוני בגלל שתי סיבות הובאה תכנית הלמודים בדרך של הרצאות א בגלל הסגור שלכם במחוי האסמוריה ושיחה של הרצאות מהייבת זמן ב: אני לדתי בתנאים כאלה יאסור ללמד בהרי וזה מסיבות טובים יביות הדבר החשוב ביותר בשבילי היה תחילת הלמודים שיפתחו אויבים חדשים כלומר להכשיר אתכם לראות את העתיד בנייית יותר בריאות המבחן הגדול ילכם מתחיל עכשיו המבחן יהיה איך יעמדו האדר והלמוד כנגד החיים העכוריים המבחן יהיה: כיצד תתיצבו במערכת הפוליטיקה וכי והמבחן האחר הששה (מכיון שחוסר הנסיון עוד יהיה גדול) הוא מבחן הצבא אני מאד מסכים לדבריה של רות שהלמוד לא נסתיים וישנה תאוריה האונרת שהלמוד השוב חל בין שנות 32 - 20 בחיי האדם אם הגעתם למסקנה שהפסדתם משהו הרי שזה טוב שנת הלמוד כאגור הכשירה אתכם לחיים ובקרה שתעמדו בהם כראוי.

שכבה צעירה

כל השכבה עסוקה בחזרות לאורכה "אמנון ותמר" שתהיינה במכיבת סיוף חנת הלמודים

שכבה בינונית

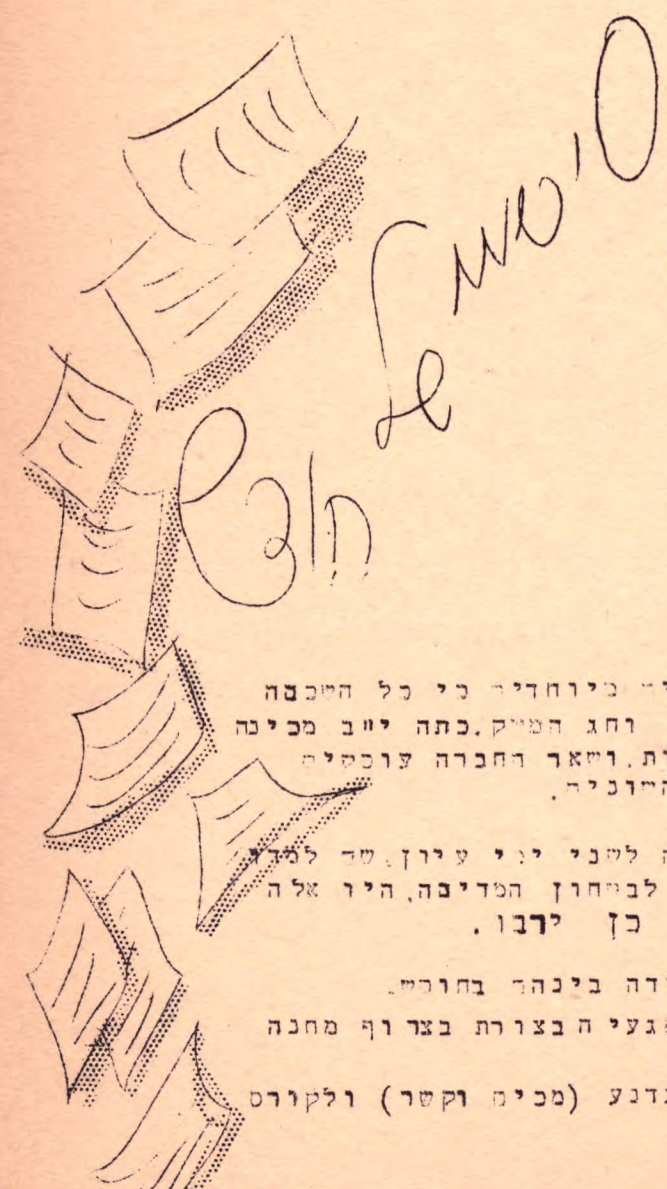
כתה כי היותם שבועיים במעוז חיים במסגרת עזרה למסקיה נכגעי הנצורת סכופס של השבועיים היה חיובי מאד (עברו מעט ובלו הרבה)

שכבת בעוריים

בשכבת בעוריים לא התקיימו ערביי כיוודים כי כל השכבה נתונה במתח לקראת שבוע החייבה וחג המייק כתה י"ב מכינה מסכת עם אשר לכבוד הכנסת לחברות ושאך וחברה עובסיה בצצוע לבני ערביי שבוע החייבה היונייה.

כתות י"א י"א נכעו לגבעת השלוחה לשני יני עיון שם למדי את עמדות המפלגות השונות ביחס לבחיון המדינה היו אלה ימים מוצלחים מאד וברכתנו היא כן ירבו.

לבל הכתות נמסר על חלוקת העבודה ביניהם בחופש כתה י"א יוצאת לעזרה למסקיה נכגעי הנצורת בצדוף מחנה כתות י"א כן יוצאים בחופס לקורסיה של הגדנע (מכיה וקשר) ולקורס הדרכה בן חודש של החייבה.

אמא אמא אמא

א - האם לדעתך ולמדו ייתן הם מיל לריל? מעל לעבודה בעיקרו?
האם עבודה כעונש הולמת חינוך קבוצי?

ב - מה דעתך על סדור הלימודים הנוכחי? האם יש צורך
בשינויים (הכונה לחלוקה בין ימי העבודה והלימודים)?

ג - האם ליקר האצטמה בכעלון בעשתי למוד שרנים היא
בתלמידים?

ד - מה דעתך על למוד בחוגים וחל מכתה י"א?

ה - כיצד לדעתך יש לגדל בין הלימודים ופעולות החסיבה?

ו - האם יוכל תלמיד רגיל לאחר שמרבה עזרת ליד
(בתוספת פעילות חברתית) להכין לעורי בית?

החלטנו להרוך את התקופה הזו לפני שרובם הם שאלו זרתנו כעת הגיע תורנו.
בראש וראשונה דרכנו מובילתנו למנהל בית הספר ומורינו - קיל. בפואנו מצאנוהו רכון
על שולחנו בודק מבחני תלמידיו. נגשנו ישראלענין ובקשנוהו לענות על השאלות. הזמן
להרהור היה קצת קצר אולם תשובות לכל השאלות בכל זאת קבלנו:

- א. ההגדרה "מעל לכל" אינה נראית לי. אנו גורסים למונחים-עבודה-חברה,
פסובן שבגיל בית הספר ישנו ערך מכריע ללמודים ופטרט כשמדובר על
שכבת בעוריים. כי זהו הסודע המתאים ביותר לרפישת השכלה ולהתפתחות
הרוחנית שלה אדם. עבודה כעונש בהחלט אינה הולמת חנוך קבוצי. אם
הכונה לכך שאר שמהו אינו לומד הרי הוא נדרש לעבוד. אין למרש את העבודה
כעונש. בחברה קבוצית כל אחד עומק במשהו ואין להרשות ששכלה תשרור בתוכנו.
יתכן שיש לברר את הבעיה הזו בחסימה.
- ב. החלוקה שבין ימי העבודה והלימודים כפי שהיא בהוגה אצלנו נראית לי יותר
מכדרי למוד אחרים שאני מכר. ברור שהסדר הנהוג אצלנו כרוך בקשיים מסוימים
ועלינו להשקיע עוד מחשבה רבה בפתרון שלה זו.
- ג. לא הייתי מדגיש כל כך את המלה "פסיחה" אולם חלק רב בכעלון בלימודים
יש לתלמידים. התלמידים צריכים להיות הכעוכינים בראש וראשונה בהצלחת הלימודים
ואין לי התרגשה שמצד נעשה תמיד המאמץ הדרוש למח הצלחת החסימה הזו.
- ד. דעתי חיובית.
- ה. על השאלה הזאת לא אוכל לענות במשפט קצר זהו נושא לשיחות בחברה.
- ו. השאלה הזאת היא למעשה חלק של הא לה הקודמת הכרחי לתכנן כך את
סדר היום שאפשר יהיה להקדיש מינימום זמן להכנת שעורים.

לפי המצב זה צאנו מחלדנו של קיל בליח עוז וזרץ. והנה בדרך לפנינו צועד אלתר
לחסימה. השבועות הקבוצי לא אתחשמו. ונבדלנו ונבדלנו ונבדלנו ונבדלנו. בואו גוש לחסימי
בין השאלה למלא את כל השאלות. בדבריו התבונן אלתר לסדור הלימודים הנוכחי לדעתו
י "הוא אינו טוב" ידוע גי ידוע שקשה מאד לאחר

שכונה שעות לנוד להתרכז בשעורי בית, בירט שלעתיים קרובות התלמיד
עסוק בגיוסיה שונות (בעבודה), בעזולה זה רחית או צורית גח אחר הלימודים.
השאלה היא אם ישנה דרך לשנוי המצב? לדעתי לא! כל זמן שהקבוצ מעוניין
לאחר את שני הדברים למונדי ועבודה כל סדור הוא מאיזה שהי בחינה לקוי.
לדעתו של אלתר האימוכסירה הכללית בלימודים גרועה. אין חוג שיראה
את תפקידו העיקרי בהרמת קרן הלימודים בעיני החניכים. לפעמים האמת
היא ש"העסקניים" החברתיים העומדים בראש החברה רואים את כל העניינים
האחרים כראש דאגתה ועל כן הם משפיעים לרעה על גישת רוב תלמידי
בית הספר ללימודים.
בקשר לחוביה - מוסיף אלתר - נראה לי שהלימוד בהם דורש יותר הכרה,
רק מקצועות בודדים כמו מסמטיקה גבוהה או חימיה אנליטית יכולים
להיות בחוגים, היתר הכרתיים להשכלתו המנוכלית של כל הילד.

שמחנו כי קבלנו גם תשובות גורם תשובות אלה כתנו להם
בלבינו (בתוך תלמידים) את הציון הדור
הפכנו בדף הבלוש ופנינו למורה הבא הפעם
זוהי קלרה שמצאנוה בחיק טיפחתה בקסנו
סליחה בנימוס (ככל שיכולנו) ולא לנו את

השאלות ברוב המסע הזדהתה קלרה על תרבותה של סיל אך בקטר ללמוד בחוגיה
הציעו להזהר ללמוד בעורה זו לא יתוך לחובבות בלתי מחייבת וכן הציעה קלרה
למצוא את פתרון העבודה העצמית של התלמיד העמוס חובות עבודה וחרבה במסגרת
השעורית את כי זה אינו יותר לגמרי ובדאי לא מקריאת ספרים שגם כך היא די חלטה
אצל רבים.

כמעט בשכנות גר אורו והלכנו גם אליו דעתו של אורו בקטר לגמרי בין החשיבה
והלסחדים היא כי שני גורמים אלה צריכים להסלים זה את זה ועוד יותר הם צריכים
לתמוך זה בזה ביתר תשובותיו של אורו מצאנו דמיון רב לשאר המורים שעברו
(מענין כי כמעט לרוב המורים אותם הדעות)

א- ילדה חפשו וכמובן מצאנוה בסכריה מחליטה סודים ילדים רבים (קטנים יותר)
עסו על הקטלוג וכל אחד בחר את ספריו לאחר שיצאו כולם והשתרר קצת שקט פנינו
להילדה וטמו כל המורים קבלתנו ברצון וענתה על שאלותינו קודם כל הפרופורציה
שבין הלמודים לעבודה היא תלויה במבט המורה כיצד יבנה היום ומצב המשיג אפשר
שנוי הפרופורציה לשונת הלמודים "יודעת בני אומרת הילדה מנסיוני שאפשר להכין
שעורים לאחר 7 שעות למוד (את ה-8 לבטל) את הפעולות החברתיות יש לצמצם למינימום
היות וההזדמנות ללמוד לא תחזור לכל אחד ויש להצליח בכל אופן שלוב העבודה דורס
מאמצים מהילדים.

ג- הכשלון בשחמי למוד שונים אינו בו תמיד בעינינו באישת התלמידים בכוחן של שפור
שיטות הנוראה לתרום הרבה להיבט המצב

ד- יש לחייב את הלמוד בחוגיה הלמוד נכתות הגבורות של בית הספר אינו יכול
ואינו צריך להיות גמיר לכל התלמידים אולם דין השעורים הנתנים בחוגים כדין
השעורים הנתנים לכתה כולה: הלה על התלמידים חובי ההשתתפות העבודה וחובת הכנת
השעורים.
ממרים גם כן קבלנו תשובות לשאלותינו ואלו הן:

ב- בעיה זו טרם מצאה את זפוכיה הקבועים, בקבוצ המאוחד עדין רבים החפושים
והנסויים. אין ספק שהמידור הקיים אצלנו עונה על צרכי העבודה והמסק במקום
אולם ספק גדול בעיני אה הוא עונה על צרכי הלמידה בגיל הנעורים סבורתני כי
הסדר: 6 שעות למידה ו-3 שעות עבודה תושית יתר הספק ויעילות בלמודים והטעם
פשוט: לאחר 6 שעות של למידה הנח עיף כלקוח עוד דומד למודי נוסף (בעקר אחר -
הצהריים) ויכולת הרכוז הנח אישית כמעט. (ועל כך יעידו האחרונים הגבוהים של
"הכרדמים לא יקשה להגין תוספת לעודי הבית למיניהם ביד פעילות החשיבה מכבידים
ביותר ומה גם כאשר נתינת עבודות הבית על ידי המורים מתרכזת בסך הכל ב-4 ימים
במקום 7 ימים.

יצא מזה שלא זו בלבד שלאחר 8 שעות למידה משה להתרכז בעבודות ההכנה בבית אלא
יש בזה גם הגדלת העומס על כל יום ויום - כיון שהלמודים מתרכזים ב-4 ימים
בלבד

ג- ד' קשה לענות על השאלה מיהו "האשמה" העיקרי בכשלון בייחתי למוד
שוניה אין ספק שהציון והכרה איתנה אצל הלומדים בערך ובחשיבות הלמידה
לגבי העמיד - הם הם הקובעים בהצלחת הלמודים אבל אין להתעלם כלל מכך
שלנו "למוריה" חלק נכבד בשיתוף זה

מערכת הלמודים צריכה להיות בנויה בצורה כזו שכל לומד יוכל להשתלב
בה בהתאם ליכולתו ולכשרונותיו על כן אנו תושבת בתכנית החוגים מכתה
י' ומעלה מסגרת זו תאפשר לכ הבנים לסיימ "ב הכתות סבלי שהתכנית תהיה
כללית ומחייבת את כולם ותהיינה בה אפשרויות של בחירה ותחאמה אישית.

ה- הגש בין הלמודים לפעולת החשיבה הוא בראיית השאלות שבין שני השטחים
היי הלמידה והתורה הם מסגרת אחידה חיי תורה כשליים וערים - מפליח
את דמת הלמודים ולהתוך - לצדדים סדירים ועל ומה נאותה כלבדים את החברה
על הבנים לראות בריהם - ובלידה לא חובה בלתי נעימה שיש לנהר ולמיטה
אלא תחנה חשובה בדרך התייג המציאות את האדם לראות בגרותו בציון רב ערך
ועלינו על המורים לראות בחיי החברה והחשיבה חלק בלתי נפרד מתפקידנו
בבית הספר לשתף פעולה להקות שבה גם מחוץ לשעות ההוראה - ולהיות מעורה
בחיי החשיבה ככל האפשר יותר
בשני דבריה אלה יש משה הביתה של כיווג דמי השעורים שעינת אלא אחד

באת משיחות החברה בסיום השנה התעוררה בעית הלמודים, לא כתגובה על מקרה מסוים כי אם בגדר סעיף בפני עצמו. היה זה נכון להעלות סעיף זה אך לא בסוף שנת הלמודים, בוודאי זה דורש רצינות במקביל ללמודים במשך כל השנה, בבית הספר בגבעת חיים הנשיה היא בדרך כלל לחשוב כי בנו האשם ואנו הגורמים למצב הסודר בלמודים, שגישתנו ללמודים אינה רצינית, יחסנו למורים אינו תקין ביותר ואם אמנם נכון כל זה, ננסה להפוך דוקא הפעם ולחפש את גורמי האשמה אצל המורים, להתפתחותינו בשכבה הנינוכית יש הספעה רבה על המסך דרכנו בשכבה הנוגרת, וכמוהו השיע הטוב החברתי על הלמודים וההסך לאחר נסיונות שונים של מדריכים בשכבתנו הגענו למסקנה שאת השכבה חייב להדריך אדם מנוגד. אמנם גדולה הייתה זרת המדריכים בכל שטחי המעולה. אך אין לשכוח שאותה המדריכים לפני שנתיים היו בגילנו וגם כיום אינם מלאכים, יכולים הם אמנם לבצע באופן מעשי פעולות שונות, לארגן מפעלים, להבריך ועדות, אך הם אינם יכולים למנוע מהחברה שגיאות גורליות כמו הוצאת יתה זו מתא החטיבה במקום. דבר שעלול לגרום אחריו תוצאות גרועות לגבי כתה זו, וזאת זיה יכול וצריך למנוע אדם מנוגד בעל נסיון.

נסתכל נא על שיחות החברה במסך השנה, אנו מתארים אמנם שהשגנו את בסוי רוב חברי השכבה, אך שאלו ויספרו לכם מה היה תוכן אותן השיחות ורמת אותן בסוי.

שלושת כשלונות אלה מוכיחים את מי יציבותה של השכבה במקרים החורגים ממסגרת פעולה מעשית, ואת הצורך במדריך מנוגד אשר הנחלת בית הספר הגורם למצוא המורים לדעתינו, באדישותם למתרחש בחברה נתקו את הקשר בין החברה והלמודים, לא חכמה היא להסיף מוסר, להרצות על בעיות החברה, להצביע על דקוונת הפנימי, על שגיאותיה הרבות וכיוצא בזה לשבת בחבוק ידיה, יש להעביר בחברה שיחות רציניות העומדות על רמה גבוהה, יש לקטור בין למודים ומכרה ולמנוע יציאות הרסניות, אך את כל זאת נשיג כאשר יעמוד יציבנו מדריך מנוגד בעל נסיון כדוגמת מרים ויואל בשנתי עברו.

אין בכונתנו להפוך חבור זה לכתב אשמה נגד הנחלת בית הספר אך אנו פונים בקריאה ל חבר המורים קבעו אדם מתאים להדרכת היכרה בשנה הריאה.

מזכירות השכבה הנינוכית

סכום הינה בלכות בערויים.

מאחורינו נצבת שנה תמימה אשר קדמה אותנו צעד נוסף בבניין חברת הילדים במסגרת החטיבה המתקדמת, מסע ארוך לכנינו עד אשר נגיע אל הילמות, אך ללא כל ספק הייתה שנה זו קמיצת דרך גדולה, חתירה לקראת יצוב החברה בעתיד, המסקנה הראשונה שעלינו להוציא מתוך העובדות אשר גובשו במסך השנה היא צורך בלתי אמצעי ביד טכונת ובוזרת יותר, בעלת כושר ונסיון בהדרכה, חובותיו של חבר בחברה מתפשטות על שטחים רבים כגון: למודים שקדנליים, השתתפות בפעולות, עסוק בספורט ונגינה, ואין היכולתו להתגבר על כל אלה ולנצטם כראוי, אם אין אדם מנוגד אשר סכנאת הפעולות ופועל בעצמו מתוך נגמה להקל על הנערים. מחציתה הראשונה של שנת הלמודים עברה תוך טחה גבוה בפעילות חברתית וללא ספק היתה עזרתו של זכריה אחד הגורמים המכריעים. אם זאת עלינו לזכור שתקופה זו היא הנאותה ביותר לנצולה של החברה, משום שאיננו נתקים מהלמודים על ידי עזרה למשקים צעירים, שיוולים שנתיים וכיוצא בזה נוסף מספאיתה הראשונה של השנה.

הפעם ועדת התרבות לא בצעה לבד את משימותיה כי אם שתפה רבים מתוך החברה בהכנת ערכי השבת, ודבר זה אפשר לה להתרכז במנצטטם גדולים יותר, אין ביכולתה של שוב ועדה ותהיה בהרכב הטוב ביותר (כשהיא לבדה נצבת במערכה) לבצע את כל תכניותיה.

בסכום הרי ערבי השישי הנ ים, מנצעי ועדת הספורט האורגניכליים והמוצלחים ביותר, השאירו סכום בלב כולנו, אך עדיין יש הרבה מה לתקן. יש לשים יתר דגש על חשיבות הלמודים, המרות החברתית עדיין אינה גבוהה ואין להתעלם מכך שיחידים מתוך החברה

(הסוף מעמוד הקודם)

דוקא בתקופה אשר בה קשה לבצע משימות יציאת הכתות בזו אחר זה לעזרת משקים צעירים וטיולים שנתיים יקבע במידה רבה את היכולת לעבוד. אך אל תזכר שבכל זאת לא נשארו ריקים מפעילות שש להתגאות על המשימות שבוצעו. חג סודיה שנעשה רובו ככולו על ידי בני החברה ושהסאיר רושם עצום על בולבו כמו כן בסענו בעול החברות לחג הסנה שבט הוא הוכן כולו על ידי הילדים אם כי לא בארגונים. החגים שתקו את הפעילות החברתית ושוב סיבה שאינה תלויה בנו.

קיום החוגים היה כשלון גם השנה לאחר שהחברים אשר ברטמו לא הופיעו בקביעות אף על פי כן התקיים חוג לציון לאמנות ולשרטוט.

הפעילות הספורטיבית בחברתנו מתה פתח כרחב גם לשנים הבאות לאחר שועדת הספורט ארגנה מבצעים נעים ביותר: יום ספורט אלימות הצנפיה ומסחק הלילה הועדה הצליחה להביא את כל הכשרים לידי כורקן גמור ובסובן אל לנו לשכוח את הפעולה הספורטיבית הענפה במסגרת ה"פועל" אשר הביאה להשגים גדולים והסאירה אותנו בגביעים ותעודות הצטיינות רבות. אם מסכמים את השנה אל לנו לשכוח כי זו השנה הראשונה לאחר זמן רב הופיע עלובינו בקביעות וכן התקיים ערב עלומים שהיה חויהלכולנו נאחל הצלחה זו גם לשנים הבאות אולם כמובן שהוסעת העלון תלויה בנו בלבד.

לשבחה של השנה ראוי במיוחד לציון ההשיג אשר השגנו בהדרכה במעברה כל החברה שתפה את עצמה בהדרכה אך על ידי מטיבות גדולות ואם עלידי נסיעה מידי יום חמישי ושבט לארגון ערבי קודים. כמובן נכנסו מלבד המדריכים הקבועים מדריכים חלקיים לעמלנות חוג לחלילים ותעודות חד טעניות. מבצע זה שהוחלט עליו בוצע במלואו אך עלה במאמצים רבים. בדרך כלל החלטה מהירות גם בצוע דיש להצטרף על כך שנתקלנו לפעמים בהתנגדויות חריפות מצד חברים מספר לבסוף לקרבי קודים נכון. א שפעולה זו הצטמצמה ולא כללה את אלה שאינם דקדים בכלל אך בכל זאת היה רצוי. הענות תהיה רבה יותר יש לצייץ את המפעל היפה של התענת ספריה בת כמה ספר ושוב אנו מודים לכל החברים אשר תרמו מספריה וצורו לנו לבצע זאת.

השנה התחילו להדריך גם בנרדס וההדרכה נשאה תוצאות טובות אך מתוך חוסר מועדון וסליחה לא הייתה אפשרות להמשיך. ההדרכה בנית הביאה לתוצאות שליליות ביותר מתוך חוסר היחס המתאי של המדריכים אשר הפסיקו להדריך וגרמו להתפרקות כללית בקתות (חוק מכתות ד' ה') ובסכום לעתיד הקרוב עלינו לשיי את הדגש על הסרות החברתית שודאי תביא להגברת הפעילות

עדה, אמיר.

חמי עשר יודית

ב-9 ביוני מלאו חמש שנים ל"חברת-נעורים" (לסעבר). מאזרע זה סעורר בי זכרונות ומצאתי לנכון להעלות קטעים לציון יום זה שהוא יום גדול לנו ולכל החברה כולה. לפני חמש שנים באנו למסק זה שתי חברות ילדים טכני מקומות יונים - מאוניה ומרמת-הדסה. לראשונה הראו לנו את מקור מגורינו 4 צריחי עלובים טובעים בים קואים (אז אפילו לגובה הקוצים עוד לא הגענו). מראה זה שכלל לא היינו רגילים לו הטיל בנו עגמה רבה. אולם לא התיאשנו ומיד נגיינו ומיינו לנו דרך לצרפיה. כמובן ההתחלה ההסתגלות לסביבה ולחברה הייתה קשה. אבל במשך הזמן התרגלנו אחד לשני למדנו להבין אחד את השני ולהיות חברים בחברה בעבודה ובלמודים. בתחילה היינו חברה נפרדת של עלית הנוער גרנו ולמדנו בנפרד. והמגע היחיד עם ילדי המסק היה בעבודה ובחור האוכל. במשך הזמן הצטרפו אלינו עוד ילדים עולים ונתנו שם לחברתנו "קבוצת נעורים". בטטה מגורינו גדלנו וספחנו גינות יפות ודשא. אין ברצוני לבוא ולתת טחטאות אולם הייתה זו אחת הפיכות הנחמדות במסק. עבדנו בכל הענפים החל מגן בית וגנור במסגריה היינו בורם רציני לעבודה במסק (כמובן ביחס לגילנו). עבדנו בכל מקור ברצון ובמסירות. ואכן היינו גאים כי באנו להצטרף לבנין המסק ובמסך להיות חברים בו ושותפים לחיים הקבוציים. שנתיים היינו קבוצת נעורים ועם הטילוג. צורפכו ללמוד עם ילדי בית הספר. דבר שהיה ללא ספק המאורע הגדול והחשוב בחיינו כאן. ובחופש 1952 עבדנו לגור עם ילדי בית הספר והיה זה צעד חשוב מאד. כליהצמדה היתה גורם רציני למכיעת העזיבות והביאה לנו הרגשה של ביתיות. חבל מאד שצעד זה לא בא מוקדם יותר כי אולי היינו מונעים כמה מקרי עזיבה. אמנם נכון הדבר שגם אחר כך היו מקרי עזיבה אולם אלו היו חברים שלא

מכתב מנחם

בפעם הראשונה יצאנו לנסות מה פרוש עזרה למסקי הקיבוץ המאוחד.
 עם הכניסה למסק, הבחנו בשדרות עצים נפלאות (דבר שאצלינו לא מצר
 ביותר, ולעומתה אין כאן פרחים הרבה).
 לפני יציאתנו הזמירנו מאוד מהחום ואמנם נכון הם כאן מאוד
 אך אפשר לחיות אם... שותים כעשרה ליטרים מים קמים ליום.
 בסעה ארבע וחצי בבוקר אנו קמים לעבודה, בבציר, העבודה כרגיל
 אינה מענינת ביותר וגם לא קשה, בעיקר כשגומרים בעטר וחצי.
 הכרם לא מרוחק ביותר מהמסק אך אוסו מסאימסמס להובלה. לדבר אחד
 נאלצנו להתרגל כאן - לדיוק (הה איזה הענוג).
 יש דבר אחד שעדיין לא התרגלנו איליו והוא - אופן הגשת האוכל
 בתחילה מחלקים גבינה לבנה (ולאחריה בדרך כלל-אין ילד ליד השולחן)
 ובסוף הארוחה מגישים את המרגריטה ואת תפוחי האדמה, (הערת המערכת
 האם אינכם רגילים לגבנה לבנה בבית)
 לכותנה רק הצענו, ביום הראשון עשבנו אותה, היא פספוסית מאוד
 ו... מסריחה. מחנות הילדים נמצאים כרגע בבית רק כתות-י וי"א
 הם יורחינו, עד עתה קימו אתנו ערב שמח שגרם לנו אכזבה, היום הם
 הזמינונו לסיור בסביבה (רסמים אחרי הטיול).
 חברי המסק מאוד חביבים ומשדילים שנרגיש עצמנו בבית, ובאמת,
 הרגשתינו הכללית כמעוז היא כמו אתרוג בצמר גפן.
 שלום לכולכם בשם הכתה
 נארה.

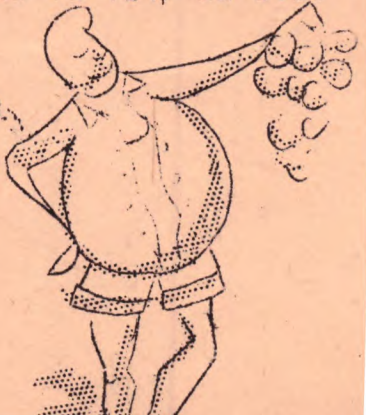
ממסיבת הסיור של כתה סי במעוז. (המנגינה - לפי אורי חמודי)

מעוז חיים הוא קיבוץ לא קטן
 נמצא הוא הרחק שם בצפון בית שאן
 הנוף מסביב נחמד עד מאוד
 הרים נחלים וקצת בקעות
 לסם הוענו ביום שמש אחד
 חמסין לא חסר אפילו במעט
 מבהיק מחיך לו ירוק מרחוק
 הכרם יסם שלו המתוק
 חמסין שפעת עלעלים לאכול
 שמלא את קרבנו כל אחד יכיל

כך זה חיתה לנו ההתחלה
 (אל תמיכו לקלקול הקיבה)
 בצרכו, עבדנו, בלהש וחום
 הזענו כהוגן מכאב בטן איום
 אבל בסיכום עבודה נחמדה
 נגסי דעתה של כל הכתה
 קשרנו קשרים עם סי ונעורים
 ערכנו מסיבות כולל סיולים
 אחד מוצלח לעיר בית שאן
 לסניף הנוער שנהחלט לא קטן.

הבנה חניכה חניכים במספר חבורה גדולה לישור הספר

שלום שלום הידד חברים
 שוב נתראה בגבעת חיים
 ליד הברכה בדשא ירוק
 נשמח לקראתכם נשמח לרוב
 ובכי לכולכם ברכת חבקים
 ולהתראות בגבעת חיים.

לקול המוזמנים לילדות

רבות הן היצירות שנכתבו במיוחד עבור ילדינו וגם יהיו ספרים מחסות ושירים אשר ילוו את ילדותנו באשר נשכחם ונשימה הצמודה יחד עם נעלי הילדות שלנו. אך בשם היו ותחנה יצירות אשר יתרום עמום בזכרוננו, ואליהם נהיה תמיד כאשר נרצה להעלות את זכר גיל הילוונו ועליהם בשם גם נרצה לספר לילדינו.

אם איננו טועה האוירה שלנו אותה אנו עומדים להציג לייכת ליצירות מסוג שני, לכל הפחות לפי הערכתי אני, המוסיקה נכתבה עלידי קומפוזיטור יהודי - דב י. קרטה אשר נפטר בזמן מלחמת עולם השנייה, הצגת הבכורה של יצירה זו הייתה בגפו טרוינסקט ולנו הזכות להציגה בפעם השנייה, עלילת האופרה פשוטה בהחלט אמנון ותמר שני ילדי כרבר עירוני אולי של תל אביב, חיפה ואולי גם ממקום אחר, יצאו לקנות לאמם חלב, אביהם בצבא אמה חולה ושוכבת במטה והרופא אושר עליה לקום.

ברחוב נמצאים: סוכר הגלידה, סוכר העוגיות וגם החלבן הילדים אינם יכולים לקנות כלום והטיבה לכך פשוטה אין להם כסף, הילדים מודאגים מאד וחושבים כיצד להשיג את הכסף. והתאורח הם רואים את מרגן, מרגן הוא בעל תיבת זמרה, הוא מסתובב עמה נעמד ליד כל פתח ומתחמק מהאנשים בדיון משלמים לו עבור זה. אמנון ותמר מחליטים אף הם להרוויח כסף בדרך זו ומתחילים לשיר, אבל אז ואזי להם מרגן מגרש אותם בכח, כאן הכל שייך לו כאן הוא היחיד הזכאי לנגן ולהרוויח כסף, השמש שוקעת, הירח עולה הילדים עייפים מתישבים על הספסל ונרדמים באותה שעה באות החיות: חתול שני ל ביה וצפור ומבטיחים לילדיהם עזרה, למחרת היום במערכה הראיונה החיות מזמינות את כל ילדי השכונה לעזרה וכולם יחד יוצרים מקהלה, הם שרים להפליא שירתם היפה והחזקה מוציאה את מרגן מן הכלים ובחמתו הרבה הוא חוטף מתמר את כל הכסף שהרויחה ומנסה לברוח, אבל בחברה נמצאים הלא גם שני כלבים וכאן נעשים הם גבורי המחזה.

הם רצים אחרי מרגן תופסים אותו עם כל הכסף וכך נגמר בכי טוב החי ובוה מגיע גם האופרה לסופה.

איננו רוצה ואיננו יכול גם להגיש שהיה לנו קל לבצע את האופרה משתתפים בה למעלה ממאה ילד, זה יתה נחוצה סובלנות וסולחנות מרובה, אבל לזכות הילדים יש להגיד שאפילו להקה של זמרים ואמנים בעלי מקצוע לא הייתה יכולה לעבוד ביתר סבירות, הריצות ואהבה כאשר עשו זאת ילדי כיתה ב' ג' ד' ה' ו' והתלמידה הנודדת מכתה ז'.

אתם אשר תבואו ותשמעו את האופרה עליכם להיות מסירי תודה לאמנים הצעירים נסו להעריך את מאמצם, בנצל את ההזדמנות ונודה במקום זה לכל אלה אשר עזרו לנו בעמלינו וצלה הם: הבובלריון, כגרות בית הספר המסגרים, משק בית הספר, מחילות וילדיה מכתות גבוהות.

שבלי עזרתם והבנתם לא הינו יכולים לבצע את אשר עשינו. ולמען תהרש האופרה בזכרונכם גלסד אותכם שיר מנסה

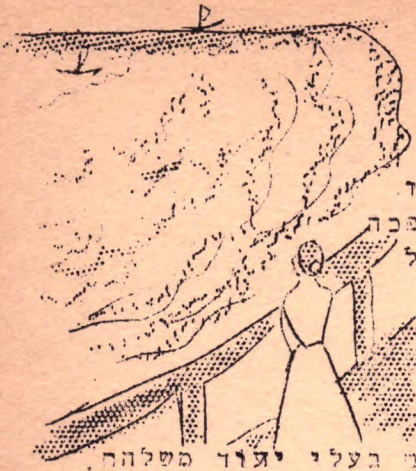
מרגן נוצח,	נצחון האמיצים
הכו נא בתופים,	שפחד לא יודעים.
למרחקים יבקע	בזמר צועדים יחד
שבה מנצחים,	הילדים.

עמלנו לא לשוא
השגנו החלב,
מי אמת ירדוף
ומי גם בה יתמיד.

ותמיד רה עד הסוף
עמנו הוא ידיד,
עמנו יטחק

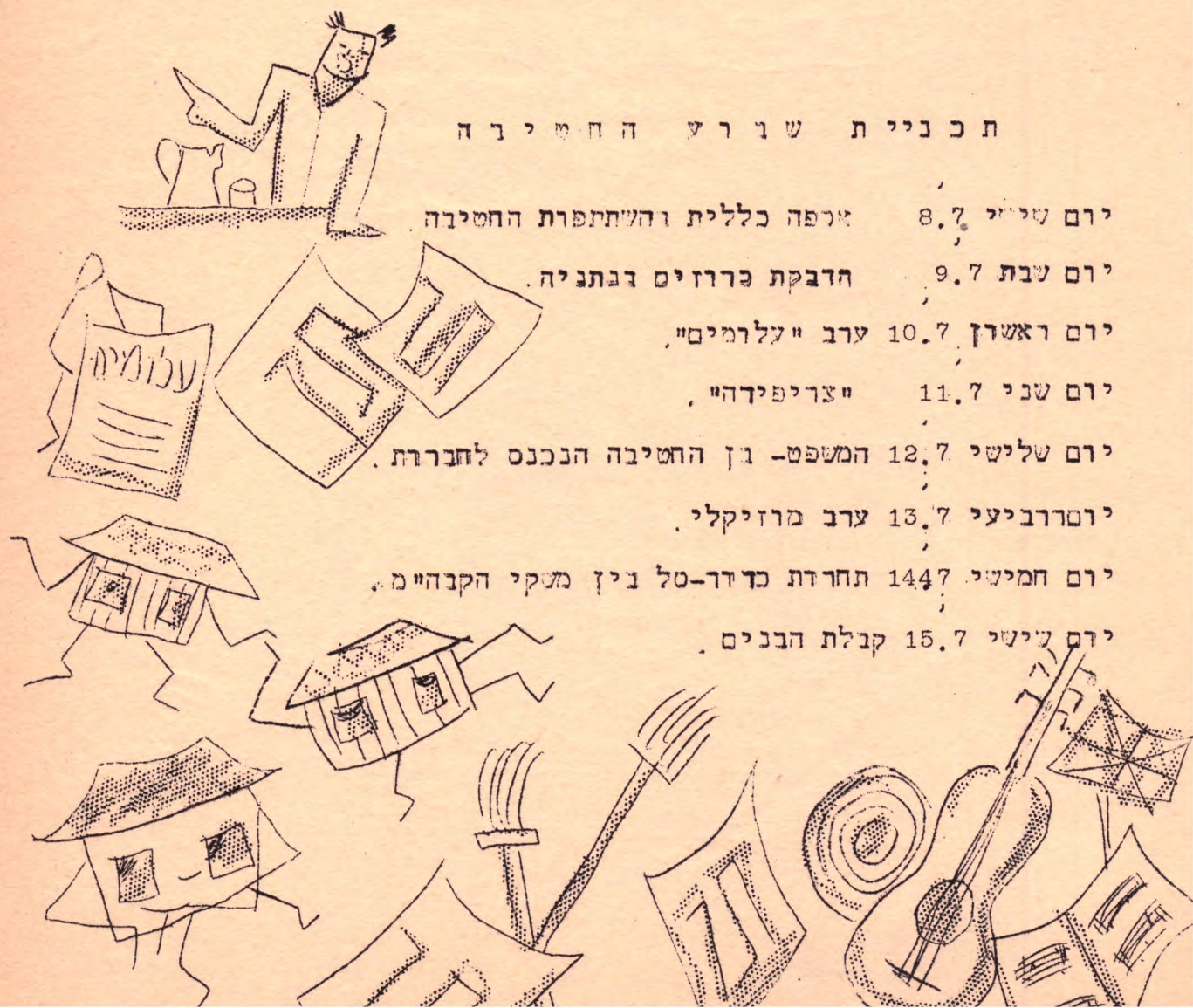
על כשריו על זיווזה זכור

גדולתו של סופר בקבוצת בדרך בה מוסר הוא לנו את רעיונותיו לא נמצא בספריו של אמדו שיר תהילה לעומות ולעולת המהפכה כשם שנמצא בספרות המגמתית הרוסית ודוסותיה. דזה גדולתו של הסופר יריעורחבה של חיי עובי ונירון ועם זה המלחמה בגורל המלחמה של האדם הכובל הנעבה למרוד בעיניו וקבוע ולשנותו. קחו את גבורי ספרו ארץ החמס, אנשיה השוטייה בצד בעלי החוזה נצלנייה, אנשיה שמתקיימה מעבודתם ברוחק רב ואותו חמס של ארץ בתולה המעניקה את טובה לאחדיה וחוססת את תושביה, וקחו את גבורי ספרו ים המות והריהם גם בשר ודם פשוט, אולם בעלי יעוד משלהם, יעוד בל יחרג למות על המייה, ויעוד זה מלזה את האדם משחר ילדותו, אף שענה בליל סופה, אח שהיה ואיננו עוד, כל אלה יוצריה את הרגשת יעוד האדם והוא איננו יכול להתכחש ליעוד זה, לגורל זה, וקחו שם את דמות האנשים הלבננים אשר מתוך המלה באו לעזור, אולם יאוש כובל ידיהם, טעפיהם לנס מן השמיים, לעזרת כוח שמעל לכוחות העולם הזה, לבטול הרשע והעול ולשוא, שיכד לב לדמויותיו בספרו דרכי רעב וראו את אכזריותם ומלחמת הסדר שלהם באדם הלבן הכובש ומכצל, ושוב את מסלתם הבלתי נמנעת כי גם זאת אינה הדרך, הדמויות האנושיות וההיות בשלוש יצירות אלו רומזות לנו לפתרון הכרחי, מכרחות אותנו לפתור את בעיות לפחות ומצמדונינו, בספר דרכי רעב מופיעים לדאשונה הקומוניסטיים, מופיעה התנועה המהפכנית הנלחמת ונכחלת אף היא, טה רצה להראות כאן אמדו? כי אין לנצח מסטר על ידי מלחמה לוקלית של צבאות, מלחמת השחרור היא מלחמתו של העם, והעם לבדו ינצח, כן מדגיש אמדו בספריו וחוזר ומדגיש כי אין לעז להפסיד זולת כבליו, אמדו קורא בספריו להמוני העם בארץ החמס וביה המות להריח גם השחרור לקרב יום הדרור.

ת כ נ י י ת ש ו ר ע ה ח ש י ב ה

- יום שישי 8.7 ארפה כללית והעיתתפורת החטיבה
- יום שבת 9.7 הדבקת פררוים בנתניה
- יום ראשון 10.7 ערב "עלומים"
- יום שני 11.7 "צריפידה"
- יום שלישי 12.7 המשפט- בן החטיבה הנכנס לחברות
- יום רביעי 13.7 ערב מוזיקלי
- יום חמישי 14.7 תחרות כדור-סל בין מסקי הקבה"מ
- יום שישי 15.7 קבלת הבנים

לקטנו קצת טרמפולין ויל אנורה מטיולנו הבורמזי.
קראו, תהנו ו... קטאו...

ביום ראשון נסענו מחוץ לעיר, כביבות הדרך כלוח ירק ומימי גומי ענתייה וליד כל עץ ישנה צלוחית סאליה מספיק הנוזל הנמדא מאוצרו ומטנו מופס הגומי הרועי. בדרכנו עברנו כמה כפרים. הכפר הבורמזי בנוי מנמבוק, מעלים ושנייה הסרחון הוא חלק מלוי נכוד מהכפר. הלבוש העממי הוא חצאית הנמדאת לונזי. מחוץ לכפר נראים שטחי האורז, את האורז הם טומניר גידים ואת האדמה חורשים עם אבד שוריר. ... להייליים הישראלים יש קוף קטן, הם מלקים אותו משקאות אלכוהוליים ונותנים לו את כל תשמישי האפור, הפדור וכן המכיקור. ... יש כאן דבר נחמד ונפריע. לכל בית יש שומר לילה וכל שעה הוא מקיש בשני ברזלים על השער את השעה. כך שעה 12 מדי פעם הרעט יותר בסוסך. מטרת הרעט להוכיח לגנבים באם הם ישנס שהטומריה לא ישנייה. ... הבורמזים אוכלים מאד חריף, ושותים תה מיוחד חריף, (לדעתנו מחורבן). הטבלין החריף נקרא "קארי". אין מעטבים סגירות רגילות אלא סיגורים. זהו גוף עגול, חום, עבה פי ארבע חמף מסיגוריה רגילה ואורכו כסיגוריה ווצי. והעיקר מטריה פי ליה כהרגיל. ועוד כבוד גדול הוא לעשן, כך סדי מטריה.

המעטן סחזיק בכל גודל פיו את הסיגרהקצה השני מוכח על מאפרה בשתי ידיים לפניה והאפר יורד לבד המחזה הוא מיוחד בטינו אך רק מעט אחת יותר זה מבחיל. ברחוב מסתובבים אנשים ולועכים חבר הדומה למסחיק שלנו. הנלעס הוא מעין ערוגה של כמה יבליניה מצבע אדום פיו של הלועס אדום לגמרי החפתייה, השנים וחליון וכינמאס לו ללעוס הוא יורק זאת מפיו ובו ברגע נוצר כתח אדום ויבובי על המדרכה. מה דעתכם אם רבים לועכים מה צבע יש למקומות איבורייה? ... בבורמה רבים הנזירים הבודהיסטיים לב ושמם כתום ובידה מטריה סגולה. הם פרוכזים בפגודות, הפגודה הגדולה ביותר בעולם הבודהיסטי שנבנתה על יד או-כו נקראת שונה דגון. מבנה אסום. כלהחלק העליון מצופה זהב כהור. (באמת) הזהב מודבק בתוך עליה העשויים מגומי. מטביב לפגודה ישנן בפעגל אלפי פגודות קטנות, בתוך הפגודה הגדולה יושב בודהה ותוהה, כן ישנה מטביב בתים למנקרים אף הם מקושטים בזהב וזכוכיות צבעוניות. הנמזה הוא כביר! אנשי באיה בןחרים מקושטות ישיבה על הארץ, כורעים וצומרים את דבוריהם לנזוכה פניו של בודהה. במסגרת ה יש עטרות בלגים ועורגים ק אסור לגרשם לפי חוקי הדת

יש עוד חזיות רבות אולם יקשה עליכם לעכל את הכל בבת אחת ולכן סגרת מנחה ביתר העלונתיה.

שלוח לכולכם
אבירה

מיניין לסטאל

Handwritten signature or name in Hebrew, possibly "אבירה" or similar.

- 1) ארגון בני הקבוץ (5) דבר החטר מאד
- בסביבות טגורינו (6) אליו כבול אסיר
- 8) בהם (9) מספר נציגי תו בפועצה
- החקלאית (10) אחד מחברי מזכירות החסיבה
- הראשונה (11) פילת הבור (13) אחד פייבוצי
- הקבוץ המאוחד + אחד מקבוצי האחד בנצב

מאונך

1) הקבוצה שהגיע שניה באליפות הענפים
הראשונה 2) אותו עמו מספר דוגות בזמן
האחרון (הינד) 3) תואר יפני 4) אחד
ממבניו החינה 7) ענה לא העני

4	3	2	1
		5	
	8		6